

РЕШЕНИЕ

№ 340

гр. П., 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно гражданско дело № 20225200500518 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и следващите от Граждански процесуален кодекс.

С решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 1238 по описа за 2021 година е осъдена Главна дирекция „ Изпълнение на наказанията“ град С., бул.Г. Н.Г.С.“№21 да заплати на В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул.“Р.А.№17, ет.7, ап.19 на основание чл.19, ал.2 от ЗИНЗС във вр.с чл.178, ал.1 т.3, във вр.с чл.187, ал.5, т.2 от ЗМВР и чл.86 от ЗЗД сумата от 899.12лв./осемстотин деветдесет и девет лева и 12 стотинки/, представляваща допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода то 08.04.2018г до 09.04.2019г. както и обезщетение за забава в размер на 223.90лв. за периода от 26.04.2018г до 08.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата ,считано от датата на подаване на исковата молба - 08.04.2021г до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлен иска за главница за разликата от 899.12 лв. до претендираните 5 500лв. за периода от 09.04.2016г до 08.04.2018г.и иска за обезщетение за забава за разликата от 223.90лв. до претендираните 500лв. за периода от 26.04.2016г. до 08.04.2018г.

Осъден е В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул.“Р.А.№17, ет.7, ап.19 да заплати на Главна дирекция „ Изпълнение на наказанията“ град С., бул.Г. Н.Г.С.“№21 сумата от 162.60 лв. разноси по делото/ юрисконсултско възнаграждение/.

Осъдена е Главна дирекция „ Изпълнение на наказанията“ град С.,

бул.Г. Н.Г.С.“№21 да заплати на Районен съд-П. държавна такса в размер на 100 лв. и разноси за вещо лице в размер на 242.35лв.

В срок така постановеното решение е обжалвано от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ ,чрез юрисконсулт Р., в осъдителната му част , с която е осъдена Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" гр. С. да заплати на основание чл.19, ал.2 ЗИНЗС във вр. с чл.178, ал.1, т.3 във вр. с чл.187, ал.5, т.2 ЗМВР и чл.86 ЗЗД на В. С. К., ЕГН: *****, сумата от 899.12лв.(осемстотин деветдесет и девет лева и 12-стотинки), представляваща му допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд през периода 08.04.2018г., до 09.04.2019г., както и обезщетение за забава в размер 223.90лв. за периода 26.04.18г., до 08.04.21г. в едно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба - 08.04.2021 г. до окончателното изплащане.

Излагат оплаквания за необоснованост и неправилност. Считат ,че не е установено по делото не изплащане на компенсация за надработване.

Служителите в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и в териториалните й служби са държавни служители по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗИНЗС. Техните правоотношения се уреждали от този закон и правилника за прилагането му. Едва ако липсват разпоредби уреждащи държавната служба в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" субсидиарно приложение намирали разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС.

Разпоредбата на ППЗИНЗС предвиждала, че „Средната денонощна продължителност на работното време на служителите от надзорно-охранителния състав за месеца не може да превишава установената продължителност на работния ден”. Държавните служители работещи на смени по график, следва да изработят 168 часа за един месец, за да покрият необходимия норматив при средно 21 работни дни месечно за служителите на ненормирано работно време. В тази връзка като доразвитие на тези положения в Заповед № ЧР-05-11/30.01.2015г. на Министъра на правосъдието, изменена и допълнена със заповед № ЧР-05-120/21.04.17г. във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 19 ал. 2и ал. 3 от ЗИНЗС и Заповед № Л-2271/13.05.19г. на Гл. директор на ГД“ИН“ ясно било посочено, че работното време на тези служители се изчислява сумарно за тримесечен период, като изчисляването на нормата работно време в часове се извършва, като броят на работните дни, включени в периода, се умножат по нормалната продължителност на работния ден - 8 часа. В ППЗИНЗС е предвидено, че „Когато службата се носи без прекъсване, за работно време от 8 часа на постовия се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа - 45 минути почивка, и за работно време от 24 часа - 90 минути почивка.”. В настоящия случай ищецът е давал 24-часови дежурства.

Обедната почивка /почивка за хранене/ задължително се осигурява,

когато характерът на извършваните дейности позволява прекъсване на производствения процес. Продължителността на този вид почивка не може да бъде по-малка от 30 минути. През време на ползване на почивката, служителят е длъжен да изпълнява служебните си задължения и да стои на работното си място. За 24 -часовата смяна се осигуряват три почивки за хранене по 30 минути или 90 минути, като се зачита цялата продължителност на работното време от 24.5ч., съгласно решение на ВКС и връзка с изменението на ЗИНЗС с ДВ. бр. 14 от 10 Февруари 2017г.

Съгласно императивния характер на разпоредбата чл. 187, ал. 7 и 8 от ЗМВР, където изрично е регламентирана възможността за получаване на възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70-часа на отчетен период, а за отработеното време над 70-часа се компенсира с допълнителен отпуск. Определянето на възнаграждение за извънреден труд за отработени над 70-часа на отчетен период било в противоречие с императивния характер на разпоредбата ЗМВР, освен ако не е имало писмено съгласие от служителя за прилагането на разпоредбата на чл. 187а от ЗМВР за допълнителните 25-часа извънреден труд, каквото съгласие не е дадено от В. К..

С последните изменения на ЗМВР допълнителния отпуск за положен извънреден труд над 70-часа е отменен, като вече приложима е нормата на чл. 187а от ЗМВР.

През процесния период, на ищеца винаги била осигурявана 72-часова почивка след 24- часово дежурство. Времето от 48-я час до 72-я час безспорно се явява „допълнителен отпуск” по смисъла на ЗМВР преди измененията от 2018г.

Евентуално молят да се съобрази разпоредбата на ППЗИНЗС, според която “Служителите от надзорно- охранителния състав не получават компенсация за нощен труд”, но за този вид труд се зачитат часовете нощен труд и се умножават по коефициент 0.134, и се заплаща на тримесечие като извънреден труд.

Нямало такова легално определение като „извънреден нощен труд“, а има само извънреден труд и отделно нощен труд, като заплащането им става съобразно представените документи ,въз основа на които е изготвена и експертизата.

Съгласно нормата на чл. 16а. (1) Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в ГДИН и териториалните и служби е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) За дейностите, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24-часови наряди по утвърден график.

Чрез представения по делото Протокол № ВД/МЗ- 48/12.02.15г. / снимка на работното време в затвора/, бил установен реалният период от време, с който се удължава работната смяна заради сдаването и приемането

на всички постове в затвора и последващия отвод.

Засеченото от комисията време на удължаване на работата в затвора е 30 минути, като това време е добавено след това със заповедите на началника на затвора относно реда за определяне на работното време на държавните служители в Затвора - П. през 2018г., 2019г. и 2020г., и включено към работната норма часове, които трябва да положат служителите на тримесечие, като разликата отработени часове над тримесечната норма е изплащана на служителя В. К. под формата извънреден труд.

От представените книги, подписвани по дата и час от ищеца сутрин при сдаването на наряда, не е имало случай за времето на исковия период да си тръгва по-късно от 08:50 ч. при начало на работния ден 8:15ч., което още веднъж потвърждава, че общата продължителност на наряда на служителите от НОС в Затвора - П. не продължава повече от 24ч. и 30 мин., а не както твърди ищеца 25ч. и 45мин., което с 1ч. и 15мин. над реално положения труд.

След като служителя се подпише, че е сдал поста той повече няма задължения към работодателя и му остава 5-минути да извърви 50-метра разстояние от корпуса до КПП-то на затвора където се намира стаята за отвод.

Правилото за идване 15- минути по рано за работа не се спазвало системно и често пъти служителите идвали на работа последните 2-3 минути преди развода, за което не били налагани наказания.

В разпоредбата на чл. 189. ЗМВР бил предвиден допълнителен годишен отпуск по точка 2, като компенсация за удълженото работно време при полагането на труд при специфични условия с непрекъснат работен процес и смяна на денонощните подвижни и неподвижни постове.

Във връзка с чл. 189, т. 2 от ЗМВР и чл. 156 от КТ, ако се прецени, че има някаква форма на надработване при лицето В. К., от надработените часове на годишна база трябва да се приспадат тези десет дни (80-часа) полагащи се на година като компенсация на служителите работещи по ЗМВР.

На В. К. бил изплатен отпуск от предходни години преди 01.01.2018г. - като за 2017г. има остатък от 9-дни; за 2016г. остатък от 11-дни и преди 2016г. остатък от 3-дни, съгласно изпратена справка до съда от дата 23.03.22г.

С оглед на вече създадената съдебна практика по идентични искове от служителите на ГД“ИН“ в другите затвори в страната, моли да се има предвид, че всеки затвор е с различна сградна база, различна охраняема площ в декари, различен брой външни и вътрешни постове за служене и различен брой личен състав за преброяване.

Разстоянието от входния портал на Затвора - П. до най- отдалечената вишка, на полуобиколка обходено от външните стени на затвора било приблизително 230 метра, което разстояние от здрав физически човек се изминава за по-малко пет минути, като самият ЗИНЗС изисква служителите преди застъпване да бъдат проверявани дали са здрави физически.

Поради това установената практика не следвало да се приема за всички затвори, тъй като имало разликата в големината и площта на затворите в страната, различния брой постове, различния капацитет на затворите относно общия брой на личен състав в тях, което пък обуславя времето за преброяване на, сдаването и приемането на постове от служителите, различните графици за разпределение на времето за служителите издадени от началниците на затвори, които графици са пряко свързани конкретния затвор.

Показанията на свГ.следвало да се преценяват с оглед неговата заинтересованост.

От показанията на гл. инспектор Ф. сдаването и приемането на постове, е било 30- максимум 40-минути, а не 1ч. и 45-минути и показвало пристрастието на свГ.

Първоинстанционния съд правел заключение, че има надработване над определената норма по закон от 24-часа на наряд, но не се обосновава, защо приема, че надработването е 1ч. и 45мин. над определената по закон продължителност от 24-часа.

Молят решението да бъде отменено и исковете отхвърлени или делото върнато на първоинстанционния съд.

Писмен отговор не е постъпил.

Съдът, като прецени валидността и допустимостта на постановеното решение, за да се произнесе по съществото на спора, взе предвид следното:

В исковата си молба против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ ищецът В. С. К. твърди, че през посочения в исковата молба период бил държавен служител на длъжност старши надзирател от надзорно-охранителния състав в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието гр. С., с местоизпълнение на служебните задължения Затвора гр. П..

За период от **09.04.2016г. до 09.04.2019г.** същият е изпълнявал служебните си задължения в дежурства по предварително утвърден месечен график на смени за периода от 09.04.2016г. до 01.01.2019г. на 12 часов режим на работа, а за периода от 01.01.2019г. до 09.04.2019г. на 24 часов режим на работа при сумирано изчисляване на работното време в часове за тримесечен отчетен период.

Статутът на държавните служители от ГДИН при МП, техните права и задължения били регламентирани в специалния Закон за изтърпяването на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/, и в Правилника за прилагането му - ППЗИНЗС. При празноти в специалната правна уредба - ЗИНЗС /чл.19, ал.2 от същата/, препраща към ЗМВР, предвид сходните обществени отношения регулирани със специалните нормативни актове в двете ведомства - МП и МВР.

Работното време на ищеца включвало : продължителността на положените от него дежурства по предварително утвърден месечен график,

както и часовете труд, положени от него извън даваните дежурства под формата на претърсвания, обиски, служебни занятия, конвойна дейност, стрелби и други съпътстващи дейности.

Ищецът твърди, че ответната ГДИН отказва да му зачете реалната продължителност на всяка негова работна смяна, която е различна от нормативно установената /12 и 24 часа/, като на практика не отчита като работно време съпътстващите нарядите дейности. При 12 часов режим на работа ищеца е изпълнявал служебните си задължения в Затвора П. средно около 16 пъти месечно, а при 24 часов режим средно около 8 пъти на месец през исковия период.

Ищецът реално се е явявал в Затвора П. 15 минути преди началото на работното време поради необходимост за подготовка за инструктаж, снаряжаване, въоръжаване и оборудване, участие в дейността по провеждане на инструктажи, необходимото време за придвижване до поста от мястото за инструктаж и отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение респ. от следващия надзирател, което включва дейността по приемане и попълване на документи, обход и проверка състоянието на средствата за сигнализация, врати, решетки, стени, извършване на обиски и претърсвания, проверка на състоянието и наличността на лишените от свобода, времето за придвижване от поста до мястото за инструктаж и отвод, времето за отвод извършван от дежурния главен надзирател и освобождаване на смяната от длъжностно лице реално продължавало **около 2 часа над нормативно установеното за едно 12 или 24 часово дежурство.**

Това време представлявало за ищеца част от работното му време, с всичките му присъщи характеристики, но въпреки това не се признавало за такова от работодателя му и не се отчитало и заплащало. По време на тези съпътстващи действия, ищецът изпълнявал служебните си задължения, бил е на разположение на дежурния главен надзирател с необходимото униформено облекло и снаряжение, явявал се е и е оставал на територията на затвора, толкова колкото му е било разпоредено в съответствие с решението на Началника на Затвора П., което водело до полагане на извънреден труд, в случаите когато има надвишаване на нормата работно време за отчетен период.

Този труд не бил отчитан, нито заплащан.

Всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд на ищеца през исковия период е ставало изискуемо след 25-то число на месеца, следващ отчетния период, тъй като съгласно Вътрешните правила за организацията на работната заплата в ГДИН месечните трудови възнаграждения се изплащат до 25-то число на месеца, т.е. задължението е изпълнимо до 25-то число, и длъжникът е в забава след изтичане на падежа.

Ищецът претендира, че за периода от 09.04 2016 до 09.04. 2019 г. е положил 650 часа извънреден труд, допълнителните възнаграждения за които са станали изискуеми в тригодишния давностен период от датата на

завеждане на исковата молба и които не са му заплатени в общ размер на - 5500 лева; ведно със мораторните лихви върху всяко вземане за допълнително възнаграждение за извънреден труд от възникването им до датата на подаване на исковата молба в общ размер 500 лева.

Моли ответникът да бъде осъден да му заплати сумата 5500 лева /хиляда лева/, представляваща сбор от допълнителните възнаграждения за общо 650 часа извънреден труд, вследствие неотчетено работно време от ищеца в периода от 09.04.201г. до 09. 04.2019 г., ведно със сумата от 500 лева, представляваща сбор от мораторните лихви върху всяко вземане на главницата от възникването му /от 26-то число на месеца, следващ всеки отчетен период в исковия такъв до подаването на ИМ./, както и законната лихва върху главницата от предявяване на ИМ до окончателното изплащане на сумите. Претендира разноски.

В срок е постъпил писмен отговор.

Ответникът намира предявените искове за неоснователни. В Затвора - П. работното време било съобразено с изискванията за добавяне на извънреден труд за времето 15-минути преди започването на сутрешния развод на надзирателския наряд, както и времето за смяна на наряда, неговия отвод, като всичкото сумирано време се добавяло към отработените часове и се отчитало на тримесечен период, като извънредния труд се изплаща към заплатата в първия месец след отчетния период.

Служителите в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и в териториалните й служби били държавни служители по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗИНЗС. Техните правоотношения се уреждали от този закон и правилника за прилагането му. Едва ако липсват разпоредби уреждащи държавната служба в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" субсидиарно приложение намирали разпоредбите относно държавната служба в Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС.

Разпоредбата на ППЗИНЗС предвиждала, че „Средната денонощна продължителност на работното време на служителите от надзорно-охранителния състав за месеца не може да превишава установената продължителност на работния ден”. Държавните служители работещи на смени по график, следва да изработят 168 часа за един месец, за да покрият необходимия норматив при средно 21 работни дни месечно за служителите на ненормирано работно време. В Заповед № ЧР-05-1 1/30.01.2015г. на Министъра на правосъдието, изменена и допълнена със заповед № ЧР-05-120/21.04.17г. във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 19 ал. 2и ал. 3 от ЗИНЗС и Заповед № Л- 2271/13.05.19г. на Гл. директор на ГД“ИН“ ясно било посочено, че работното време на тези служители се изчислява сумарно за тримесечен период, като изчисляването на нормата работно време в часове се извършва, като броят на работните дни, включени в периода, се умножат по нормалната продължителност на работния ден - 8 часа. В ППЗИНЗС е

предвидено, че „Когато службата се носи без прекъсване, за работно време от 8 часа на се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа - 45 минути почивка, и за работно време от 24 часа - 90 минути почивка.”. В настоящия случай ищецът е давал 24-часови дежурства.

През време на ползване на почивката, служителят не е длъжен да изпълнява служебните си задължения и да стои на работното си място. За 24 - часовата смяна се осигуряват три почивки за хранене по 30 минути или 90 минути, както е разпоредбата ППЗИНЗС. В същия контекст е и разпоредбата на чл. 151, ал. 2 от Кодекса на труда - „почивките не се включват в работното време”. Времето на обедна почивка /почивката за хранене/ не се включва в работното време и не се отчита за отработено време.

Същите предписания сочи и нормата на чл. 1 б от ППЗИНЗС където ясно е записано, че - **(2) Времето за обедна почивка и почивките за хранене не са работно време.**

3. При 12-часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 12 часа отработено време по ал. 1.
4. При 24-часов график на наряд или дежурство се отчитат и заплащат 24 часа отработено време по ал. 1.
5. Когато служебните задължения по време на наряд или дежурство се изпълняват без прекъсване, за работно време от 8 часа се осигурява половин час почивка, за работно време от 12 часа - 60 минути почивка, и за работно време от 24 часа - 90 минути почивка

Разпоредбата чл. 187, ал. 7 и 8 от ЗМВР, изрично регламентирала възможността за получаване на възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70-часа на отчетен период, а за отработеното време над 70-часа се компенсира с допълнителен отпуск. Определянето на възнаграждение за извънреден труд за отработени над 70-часа на отчетен период е в противоречие с императивния характер на разпоредбата ЗМВР, освен ако не е имало писмено съгласие от служителя за прилагането на разпоредбата на чл. 187а от ЗМВР за допълнителните 25-часа извънреден труд, каквото съгласие не е дадено от В. С. К..

Позовават се и на разпоредбата на ППЗИНЗС, според която **“Служителите от надзорно- охранителния състав не получават компенсация за нощен труд”.**

Ответникът счита , че следва да бъде изследван и варианта, за 23.5 часа, т.е. като е извадена 90 минутната почивка от 25- часовото дежурство, което е било определено след почасово засичане съгласно Заповед № Л-205/11.01.19г. на гл. директор гл. комисар В. Миладинов и отработения Протокол с Рег. № ВД/МЗ-48/12.02.19.

Съгласно нормата на **Чл. 16а. от ППЗИНЗС** (Нов - ДВ, бр. 20 от 2014 г.) (1) Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в ГДИН и териториалните и служби е 8 часа дневно и 40 часа

седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) За дейностите, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24-часови наряди по утвърден график.

Направено е възражение за погасителна давност, произнасянето по което не е предмет на въззивното производство, тъй като съдът го е приел за основателно и присъдил възнаграждение за по-кратък период, както за главното, така и за акцесорното задължение. Решението в отхвърлителната част не е обжалвано.

Ответникът е претендирал разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени доказателствата, събрани по делото и доводите на страните, прие за установено следното:

Фактическата обстановка по спора е приета правилно от първоинстанционния съд. По нея спор между страните няма. Съществения въпрос за произнасяне по спора, всъщност е въпрос по приложение на правото.

Установено е от представените писмени доказателства, че през периода 09.04.2016г до 09.04.2021г ищецът е заемал длъжността „старши надзирател от надзорно -охранителния състав в Затвора - П. като териториално звено към Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. През този период е изпълнявал служебните си задължения в дежурства по предварително утвърден месечен график на смени като за периода от 09.04.2016г до 01.01.2019г на 12 часов режим на работа, а за периода от 01.01.2019г до 09.04.2019г на 24 часов режим на работа при сумарно изчисляване на работното време в часове за тримесечен период, както се твърди и в исковата молба.

Поради навършване на пределна възраст за служба - 60 години служебното правоотношение с ищеца е прекратено, считано от 10.04.2019г.

Твърденията на ищеца са, че при отчитане и съответно заплащане на продължителността на положения труд, не е съобразен реално положения такъв, като се съобрази и времето за инструктаж, снаряжаване, въоръжаване и оборудване, отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение, респективно от следващия надзирател, включващо дейности по приемане и попълване на документи, времето за придвижване от поста до мястото за инструктаж.

За тези обстоятелства са депозирани показания от св.Г. който е бил колега на ищеца.

В показанията си той сочи, че дежурството започвало с идване на работа 15 минути преди 8 часа, които били необходим за подготовка за започващия в този час инструктаж.

Свидетелят установява още, че приемането и издаването на наряда

приключва към 09:15-09:20 часа и след това започвали обиски и претърсване и си тръгвали към 09:25 часа, а в зоната за повишена сигурност, където са работили свидетеля и ищеца обиски и претърсвания са извършвани на всяко дежурство, изготвяла се задължителна документация, което им отнемало 10 минути.

Ответникът от своя страна се позовава на показанията на Г. Ф. Ф. - служител при ответника, който изяснява по принцип развитието на дейността на конкретните служители и съответно отчитането на работното време.

За изясняване на спора от фактическа страна, поради необходимостта от прилагане на специални знания са допусната експертиза, като са изготвени едно основно и две допълнителни заключения.

При изготвяне на експертизата са съобразени приетите по делото писмени доказателства, както и наличната документация в отдел „Човешки ресурси“ и счетоводството на Затвора.

Съгласно заповед №23 от 16.02.2016г. продължителността на 12 часов наряд за дежурен надзорно охранителен състав/НОС/ в корпуса на затвора е както следва: дневна смяна-начало на работното време 08:30 часа, край на работното време-20:30 часа, нощна смяна- начало на работното време 20:30 часа, край на работното време-08:30 часа на другия ден. Съгласно Заповед №149/28.12.2017г., в сила от 01.01.2018г. продължителността на 24 часов наряд за дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва: начало на работното време 08:30 часа, край на работното време 08:30 часа на другия ден. Съгласно Заповед №50/13.03.2018г, в сила от 13.03.2018г, с която се отменя предходната заповед №149/28.12.2017г/ лист 63-72 от делото/ продължителността на 24 наряд на дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва: начало на работното време -08:15 часа и край на работното време 08:45 часа на другия ден. Време за развод, смяна на наряда и отвод -08:15ч до 08:45 часа. Със Заповед №108/09.07.2018г в сила от 09.07.2018г, с която се отменя предходната заповед №50/13.03.2018г/ стр. 85 от делото/ продължителността на 24 наряд за дежурен в НОС в корпуса на затвора е както следва: начало на работното време 08:15 часа и край на работното време 08:45 часа на другия ден, време за развод, смяна на наряда и отвод 08:15ч до 08:45 часа. Съгласно заповед №155/12Л1.2018г, в сила от 12.11.2018, с която се отменя предходната заповед №108/09.07.2018г продължителността на 24 наряд на дежурен НОС в корпуса на затвора е както следва: начало на работното време 08:15 часа, край на работното време 08:15 на другия ден. Дейностите по чл.305, 306 и 307 от ППЗИНЗС да се осъществяват във времето от 08:15ч до 08:30 часа, а дейностите по чл.311 от ППЗИНЗС от 08:30 часа до 09:15 часа.

Със Заповед №Л-92/05.02.2019г на началника на Затвора-П. е назначена комисия, която е следвало да извърши замерване и да документира колко е времето, необходимо за подготовка и провеждане на инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство, като се отчетат

особеностите на всички постове , поддържани при 8, 12 и 24 часово дежурство. Комисията е извършила проверка и резултатите от същата са обективирани в протокол, съдържащ се на лист 50 от делото, а именно - 24 наряд /ДНГ, КО и надзиратели в корпуса на затвора/-08:15ч-08:30ч-инструктаж, от 08:30ч до 09:05ч- сдаване, приемане и извършване на обиск и претърсване по график, 09:05 до 09,15ч - отвод и освобождаване от наряд на старата смяна.

Експерта е установил, че за периода от 01.04.2016г до 21.12.2017г ищецът е изпълнявал своите служебни задължения на 12 часови наряди/ съгласно ежедневните ведомости за този период/, а за периода от 01.01.2018г до 31.03.2019г е изпълнявал задълженията си на 24 часови наряди.

Във второто допълнително заключение вх№12243/13.06.2022г. на база показанията на свидетеля А.Г. вещото лице е обективирало в табличен вид за периода 09.04.2016г до 31.12.2017г за всяко тримесечие при 12 часови наряди извънреден труд от 1 час и 45 минути/ 15 минути преди започване на наряда и 1 час и 30 минути след наряда и е обобщило, че общо допълнително отработени часове са 449 часа и 45 минути, за които на ищеца се дължи сумата от 2 680.03лв., и мораторна лихва за забава върху тази в размер на 1072.95лв. за периода 26.07.2016г до 08.04.2021г. В табличен вид вещото лице и изчислило допълнително отработеното време от 1 час и 45 минути / съгласно показанията на свидетеляГ. за периода 01.01.2018г до 31.03.2019г при 24 наряди като общо отработените часове са 168часа и 45 минути, от които 138ч. 15 минути за 2018г/ за всичките 4 тримесечия виж таблица на стр.4 долу/ и 31ч30 минути за първото тримесечие на 2019г. ,да което се дължи сумата от 1258.77лв.и мораторна лихва за забава в размер на 314.20 лв. за периода 26.04.2018г до 08.04.2021г.

Установено е от експерта, че на ищеца отработените наряди са плащани по 24 часа и 30 минути, а не по 24 часа или ищецът е получил плащане са 48 часа и 30 минути , за които са му платени 359.65лв.

При установената фактическа обстановка , в съответствие с последователната съдебна практика ,правилно първоинстанционният съд е приел,че така предявеният иск му е подсъден.

В чл.187, ал.1 от ЗМВР и в чл.16а от ППЗИНЗС е регламентирано, че нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно при 40 часа седмично при 5 дневна работна седмица. Разпоредбата на чл.187, ал.5,т.2 от ЗМВР/ДВ бр.14/20.02.2015г./ предвижда, че работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период за служители, работещи на смени и съгласно ал.6 този труд се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение. Съгласно ал.2 на чл.16а от ППЗИНЗС/ДВ бр.20/07.03.2014г./ за дейности, чието изпълнение изисква непрекъсваем работен процес, работното време се организира в 8-, 12- или 24- часови наряди по утвърден

график като чл.16д, ал.2 от ППЗИНЗС регламентира, че работното време на държавните служители , работещи в наряд се изчислява и отчита в часове сумарно на тримесечен период.

В разпоредбата на чл.143 от КТ е дадено легално определение на извънредния труд. По дефиниция извънреден е трудът, който се полага по разпореждане или със знанието и без противопоставяне на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време.

Правилно от първоинстанционния съд са били изведени и въпросите , отговорите на които предпоставят изхода на спора , а именно:каква е била продължителността на всяко дежурство, която е била отчитана и заплащана, следва ли в работното време на дежурството да се включи не само нормативно установения 12 часов период, респективно 24 часов период, а и времето от реалното явяване на работа до реалното напускане на работното място, подлежи ли на заплащане времето, през което ищецът е изпълнявал дейностите, съпътстващи основната му постова дейност като надзирател и по-конкретно времето, необходимо за подготовка за инструктаж, снаряжение, въоръжаване, дейностите по провеждане на инструктаж, необходимото време за придвижване до поста от мястото на инструктаж и отвод, за сдаване и приемане на наряда на поста от следващото отделение, респективно от следващия надзирател, което включва дейности по приемане и попълване на документи, обход и проверка на състоянието на средствата за сигнализация, врати решетки, извършване на обиски и претърсвания, проверка състоянието и наличността на лишените от свобода, тоест дейностите по чл.305 и чл.311 от ППЗИНЗС.

От събраните по делото доказателства е установено, че реалната продължителност на работното време е по-различна от приеаната от ответника. В тази продължителност следва да се включи времето за по-ранно явяване ,както и времето ,което е било необходимо за дейности , без които не може ,след изчерпване на регламентираното време на наряда.

Въззивният съд споделя изводите на първоинстанционния, че реалната продължителност на дежурствата, полагани от надзорно охранителния състав в Затвора в град П. през исковия период са не 12 часа, а 13 часа и 45 минути и не 24 часа, а 25 часа и 45 минути от момента, в който служителите, в частност ищецът , са се явявали на работното място до момента, в който те са били освобождавани и реално са напускали работното си място. Това са реално отработени часове , свързани с носенето на дежурството и са част от продължителността на работното време на ищеца. Няма спор, че цялото това време не е било включено в работното време. Доколкото обаче то е свързано с физическото присъствие на служителите на работното им място/ в частност на ищеца/ и касае техните служебни задължения , разписани в ППЗИНЗС, то този труд подлежи на заплащане.

Съгласно [Директива № 2003/88/ЕО](#) на Европейския парламент и на

съвета от 04.11.2003 г., работно време е всеки период, през който работникът или служителът работи или е на разположение на работодателя, за да изпълнява своите задължения.

Следва да се отбележи, че съгласно практиката и новата нормативна уредба чл. 16е от ППЗИНЗС времето за инструктаж, приемане, сдаване и освобождаване от наряд или дежурство се включва в отработеното време.

За част от процесния период , видно от заключението на експерта е заплащан положен труд за 24 часа и 30 минути, поради което вещото лице във втората си допълнителна експертиза даде и втори вариант на стойността на претендираното допълнително възнаграждение за положен извънреден труд, изчислен за същия този период , след приспадане на заплатеното за 24 часа и 30 минути.

Доводите на жалбоподателя за реалната продължителност на работното време ,съответно само 30 минути повече, както и тези свързани с конкретната характеристика на Затвора , в който изпълнява задължението си ищеца при съпоставка с други ,не намират опора в доказателствата по делото. Освен това ,тези въпроси се нуждаят от принципно разрешаване , за което очевидно не се предприемат надлежни действия. За голям брой служители – в системата на МВР и такива , по отношение на които намира приложение ЗМВР е създадена ,чрез нормативната уредба неяснота , която е наложила в значителен брой случаи съдебна намеса.

Допуснатото от съда и извършено засичане от експерта , който е с икономическа компетентност, е доста спорно ,като доказателствено средство. Освен това между отразеното от експерта и в протокола на комисията от 12.02.2019 година/а не 2015 година ,както се сочи от представителя на ответника/ има значителни разминавания.

Първоинстанционният съд е отговорил на всички останали доводи, като въззивната инстанция се присъединява изцяло към тези мотиви и при условията на чл.272 от ГПК препраща към тях.

Като е съобразил заключенията на експерта и гласните доказателства по делото ,съдът е присъдил обезщетение и въззивната инстанция намира ,че решението е правилно и следва да бъде потвърдено.

Съответно правилно е постановено решението и в частта му относно

акцесорните искиове.

Мотивиран от изложеното , Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖАВА решение на Районен съд П. , постановено по гр.д.№ 1238 по описа за 2021 година, с което е осъдена Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ град С., бул.Г. Н.Г.С.“№21 да заплати на В. С. К. с ЕГН ***** от град П., ул.“Р.А.№17, ет.7, ап.19 на основание чл.19, ал.2 от ЗИНЗС във вр.с чл.178, ал.1т.3, във вр.с чл.187, ал.5, т.2 от ЗМВР и чл.86 от ЗЗД сумата от 899.12лв./ осемстотин деветдесет и девет лева и 12 стотинки/, представляваща допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода то 08.04.2018г до 09.04.2019г. както и обезщетение за забава в размер на 223.90лв. за периода от 26.04.2018г до 08.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата ,считано от датата на подаване на исковата молба -08.04.2021г до окончателното изплащане на сумата.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____